

[3] Και ως το έμαθεν ο βασιλεύς, έκραξε τους άρχοντάς του και τους φιλοσόφους και είπε τους διά τον Νάρδον. Και λέγει: «Τώρα δότε μου
5 βουλήν καλήν, τι να κάμω του υιού μου του Ιωάσαφ, οπού αρνήθη τους θεούς και έγινε χριστιανός, και επήγεν ο άρχων Νάρδων να τον επιστρέψει, αλλά και αυτός έγινε χριστιανός και έφυγεν. Τι λέγετε εσείς;»
324v Τότε ένας από τους φιλοσόφους λέγει: | «Σύρε ατός σου, ω βασιλεύ, εις τον υιόν σου και καλόπιασέ τον με ειρηνικά λόγια και δείξε τον πολλήν αγάπην». Και πάλιν υπάγει ο βασιλεύς, και άρχισε και του λέγει:
10 «Ω υιέ μου και τέκνον μου ηγαπημένον, εσύ είσαι εκείνος οπού εγώ έχω όλον μου το θάρρος και την ελπίδα μου παρά κανέναν άνθρωπον εις τον κόσμον. Και αν περάσουν τρεις ημέρες και δεν σε ιδώ, τρέμει η καρδιά μου, ότι εσύ είσαι το πλούτος μου και όλον μου το θάρρος.
15 Εσύ μέλλεις να φυλάξεις την βασιλείαν μας, και βάλε καλά εις τον νουν σου ότι εσένα αγαπώ παρά όλον τον κόσμον. Και διατί με πικραίνεις και δεν μου ακούεις να κάμεις εκείνο οπού θέλω εγώ; Γύρισε, λοιπόν, τέκνον μου, και προσκύνησον τους θεούς μας, διότι θεωρώ τον κίνδυνον οπού μέλλει να έλθει διά λόγου σου, και ότι οι άρχοντές μας βλέπουν πως έγινες χριστιανός και θέλουν σηκωθεί να επάρουν την βασιλείαν μας. Και μόνον άκουσες | τους μύθους του Βαρλαάμ και άφησες
20 τους θεούς μας».

Τότε ο Ιωάσαφ λέγει προς αυτόν: «Εσύ είσαι ο πατέρας μου, και εγώ είμαι ο υιός σου, και με αγαπάς πολλά, τόσο που παρά άλλον εις
25 τον κόσμον· διά τούτο είμαι χρεώστης να σε αγαπώ εις όλα τα πράγματα του κόσμου. Όμως, θεωρώ και η βασιλεία σου πως έκαμες κόπον και με ανάθρεψες με πολλήν χάρην και επιμέλειαν, οπού δεν το έκαμεν κανένας πατέρας του υιού του· διά τούτο πρέπει να σε αγαπώ και να είμαι πάντοτε εις ό,τι με ορίσεις οπού να είναι δίκαιον. Και
30 όταν σε ιδώ να έχεις καλόν εις τούτον τον κόσμον, περισσότερο αγαπώ να λάβεις καλόν εις τον άλλον κόσμον, ήγουν εις τον Παράδεισον, εις την δόξαν του Θεού. Αμή εσύ, πατέρα μου, ευρίσκεσαι εις μέγα σκότος και λατρεύεις θεούς λιθίνους και ξυλίνους, αλάλους και κωφούς, και θαρρείς ότι είναι θεοί, και αυτά είναι δαιμόνια· και ζεις σαρκικά, ως θέλει η σάρκα, και κάμνει χρεία να ζεις πνευματικά, ως θέλει
35 το Άγιον Πνεύμα. Και ηξεύρω πως | μέλλει να υπάγεις εις την Κόλασιν, να κολάζεσαι με τους δαίμονας εις τον αιώνα. Και διά τούτο εί-

5
10
326r

μαι πικραμένος διά λόγου σου. Αλλά παρακαλώ σε, πατέρα μου, γε-
νού χριστιανός και πίστευσον τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, και
αυτός είναι εύσπλαγχνος και πολυέλεος, και θέλει συγχωρήσει τας
αμαρτίας σου και θέλει σου χαρίσει την βασιλείαν των ουρανών. Όμως,
είπες μου πως θέλουν σηκωθεί οι άρχοντές μας να επάρουν την βασι-
λείαν μας, αλλά και τούτη η βασιλεία είναι πρόσκαιρη· αλλ' εγώ και
συ θέλομεν κληρονομήσει την βασιλείαν των ουρανών οπού ένα ατε-
λεύτητος. Και αν χάσομεν τους άρχοντας του κόσμου τούτου, θέλομεν
κερδίσει τους αγέλους του Θεού· και εάν χάσομεν τον βίον του κό-
σμου τούτου, θέλομεν κληρονομήσει την ζωήν την αιώνιον οπού ποτέ
δεν φθείρεται». Ως δε ήκουσεν ο βασιλεύς τα λόγια του Ιωάσαφ, και
πως στέκεται στερεός εις την πίστην του Χριστού, λέγει του με μεγά-
λην μάνητα και πικρίαν: «Εγώ βλέπω καλά ότι εσύ θέλεις να | σου δώ-
σω θάνατον πικρόν». Όμως, άφησέ τον και έστρεψεν εις τα βασιλεια.

Πάνος Βασιλείου (επιμ.), *Βαρλαάμ και Ιωάσαφ. Η παραλλαγή του κώδικα I 104 της μονής Μεγίστης Λαύρας. Συμβολή στη μελέτη των δημοδών παραλλαγών του μυθιστορήματος*, ΑΠΘ, Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη), Θεσσαλονίκη 2004.